

Historieglimt 112

Ladeparken

Ladeparken bærer sitt navn med rette. Den ligger på grunn som lå under Lade gård i gamle dager. Lade gårds bygninger ligger like ved. Det gjør også middelalderske Lade kirke som står der hovet på Lade stod i norrøn tid. Også nyere historie preger parken. Her lå en del av Lade flyplass under den andre verdenskrigen. En av splintvollene som var bygd for å beskytte flyene er bevart i parken. Etter krigen var området stilt til rådighet for skiftende sirkus. Parken var tenkt å skulle hete Sirkusparken fordi tomten i firti år ble brukt til sirkus og tivolier. OBOS bruker dette navnet i sin markedsføring av Ladebyhagen. Mange trondhjemmere har trivelige minner fra sirkusbesøk her. Ellers i året lå tomta som et ustelt friområde. I 2007 utlyste kommunen en konkurranse om utformingen av den nye parken. Den ble vunnet av arkitektfirmaet Asplan viak med motto «Balansegang». Entreprenøren var Søbstad a/s. Stokkan lys a/s stod for lysarrangementene. Adressen er Håkon Magnussons gate der hovedporten ligger. Parken ligger mellom fem gater med historiske navn. Mot Lade gård og Lade kirke grenser parken til Jarleveien og Lade alle. Den øverste spissen peker mot Haakon VII's gate og ved Kirkelig aktivitetessenter går Håkon Håkonssons gate. Parken er bekostet av kommunen og grunneiere i strøket. Den skal ha kostet 17 millioner kroner, men Adresseavisen skriver ved åpningen at prisen ble på 24 millioner! Den ble innvidd av Trondheim bys ordfører den 31. august 2011. Hun slapp løs en stor bunt ballonger.

Ladeparken er en moderne park i kunstnerisk utforming og med mange ulike aktivitetsmuligheter. I åtte punkter blir tilbudet oppsummert opp slik: 1. Kunstig dam med hoppesteiner og vannrenne med fossefall. 2. Kuperte områder for sykkelk. 3. Lekeapparater for de minste. 4. Ballspill og klatring. 5. Scene og amfi for konserter og andre arrangementer. 6. Gressplener for soling og avslapping. 7. Benker, bord og grill til disposisjon. 8. Toalett og handikoptoalett. Parken har flere asfalterte veier og stier. De har navn på kartet på internett, men det er hverken oversiktskart i parken eller navneskilt på veiene. Noen av navnene er nevnt i Asplan viaks presentasjon av parken. Følgende sitat fra denne presentasjonen kan stille spørsmål om publikum lett kan skjønne tanken bak utformingen når de besøker parken uten annen forklaring enn den de selv vil gi ved det de ser: *«Vel innenfor «Grand entre» skuer man oppover «Parkettpromenaden». Vann bobler og bruser i fontenene på «Akrobat» før det sildrer nedover en vannrenne og ender opp i et stort vannspeil. Stien «Piskesnerten» slynger seg rundt forbi farger og lek på «Klovn». Oppe fra «Orkesterplass» får forbipasserende førsteklases overblikk over glade barn og voksne som griller, spiller vooleyball og klatrer. Et ungt par sitter på «Kjærlighetsbenken» og får med seg et lite stykke amatørteater som finner sted på «Minimanesjen».»*

I en annen presentasjon finner vi denne setningen: «*Ladeparken skal være en historiefortellende park som gir biter av informasjon på det som en gang har vært.*» Det er et stort spørsmål om parken slik den ligger her med sine veier, plener og mange installasjoner, kan fortelle historie. De som kommer kan glede seg over mulighetene til å leke og spasere rundt og seg på alt som er der. En besøker kan nok gjøre seg sine tanker om hvorfor er alt er som det er der, men det skal nok tekst og eventuelt en omvisning til for å få tak i tankene som ligger bak.

Stort sett er det brukt solide og varige materialer i parken. Det er nødvendig når mange bruker den. Noe er sårbart. De fire, fine kubene nede ved vanddammen er lagd av stål og glass i mange farger. De er beregnet for barn som kryper inn i dem og leker at de har en hytte. Kubene er utformet av kunstneren Trude Westby Nordmark. Flere av glassplatene er knust. En slik park må ta høyde for at velferdsstaten utvikler ødeleggelseslyst hos noen ungdommer. De ønsker særlig å ramme det som er vakkert. Blomstene på Blomsterbrua over Nidelva er et eksempel på det som rammes. Glass er tydeligvis et mål for samme lyst til å ødelegge.

Den som besøker Ladeparken i forholdsvis godt vær, kan glede seg over å se mange mennesker i alle aldersklasser. Alle hygger seg hver på sin måte og viser at de som har skapt parken har nådd sitt mål. Den er så rikt utstyrt at det er uråd å omtale alle ulike installasjoner og enkeltheter. Det tok ikke lang tid etter åpningen før naboer klaget på at feil og skader ikke raskt ble rettet på. Vedlikeholdet av en slik park er et problem når lønnsnivået i landet ikke tillater å holde vakter eller vedlikeholdsfolk i parken. Det er å håpe at nødvendig vedlikehold i årene som kommer, vil holde denne vakre og interessante parken fin til glede for de mange som vil bo i området i årene fremover.